

Η κοπή της Βασιλόπιτας στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Αγιοβασιλόπιτα του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων ευλόγησε χθες ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ'. Ακολουθεί το δελτίο τύπου που εξέδωσε η Αρχιγραμματεία σχετικά με την τελετή.

Τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς, 31ης Δεκεμβρίου 2018 / 13ης Ἰανουαρίου 2019, παραμονῆς τοῦ Νέου Πολιτικοῦ Ἑτους 2019, ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πατριαρχείου ἡ τελετὴ τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιτας, παρουσίᾳ τῶν Ἀγιοταφитῶν Πατέρων, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου, μοναζουσῶν, ἑντοπίων Ὁρθοδόξων καὶ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρωσίας καὶ Ρουμανίας.

Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην ἐψάλη τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Περιτομῆς τοῦ

Σωτήρης «Μορφήν ἀναλλοιώτως...» καί τοῦ Ἁγίου Βασιλείου «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος Σου...» καί ἀκολούθως ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. Θεόφιλος προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινή κτίσις· τά ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδού γέγονε καινά τά πάντα» (Β΄ Κορ. 5, 17). Καθένας πού εἶναι ἐνωμένος μέ τόν Χριστόν, εἶναι νέον δημιούργημα. Ἡ ἀρχαία κατάστασις τήν ὁποίαν εἶχε δημιουργήσει ὁ νόμος καί ἡ ἁμαρτία, ἐπέρασεν. Ἰδού ἔχουν γίνει ὅλα νέα· κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Τούς θεοπνεύστους τούτους λόγους τοῦ ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν κατανοοῦμεν πλήρως διά τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀλλά καί ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ὄχι μόνον εὐαγγελίζεται τήν εἴσοδον τοῦ νέου χρόνου διά τῶν ἀγιογραφικῶν καί Κυριακῶν λόγων: «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τούς συντετριμένους τήν καρδίαν, κηρῦξαι αἰχμαλώτους ἄφεςιν καί τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρῦξαι ἐνιαυτόν Κυρίου δεκτόν» (Ἠσ. 61, 1-2 / Λουκ. 4, 18-19).

Ἀλλά καί δέεται τῷ Κυρίῳ ὑπέρ ἁγιασμοῦ καί εὐλογίας τοῦ νέου χρόνου, διά τοῦ ὕμνωδοῦ αὐτῆς ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ: «Ὁ ἐν σοφίᾳ τά πάντα δημιουργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρός, καί τήν σύμπασαν κτίσιν παντοδυνάμω

σου λόγω συστησάμενος, εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς Χρηστότητός σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος».

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ «ἐν ἀρχῇ ἐποίησε ὁ Θεός» ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει: ἐλέχθη τό «ἐν ἀρχῇ ἐποίησε», διὰ νά διδαχθῶμεν ὅτι ὁ κόσμος ἐδημιουργήθη χωρίς παρέλευσιν χρόνου, ἀμέσως μόλις ἐξεφράζετο ἡ βούλησις τοῦ Θεοῦ: «ἵνα τοίνυν διδαχθῶμεν ὁμοῦ τῇ βουλήσει τοῦ Θεοῦ ἀχρόνως συνυφεστάναι τόν κόσμον». Καί ἀλλαχοῦ λέγει: Ἦ μήπως ὁ χρόνος δέν εἶναι κάτι, τοῦ ὁποίου τό μέν παρελθόν ἐξηφανίσθη, τό δέ μέλλον ἀκόμη δέν ἐνεφανίσθη, τό δέ παρόν πρίν καλᾶ- καλᾶ γίνῃ ἀντιληπτόν διαφεύγει ἀμέσως ἀπό τά χέρια τῆς αἰσθήσεως; «Ἦ οὐχί τοιοῦτος ὁ χρόνος, οὗ τό μέν παρελθόν ἠφανίσθη, τό δέ μέλλον οὕπω πάρεστι, τό δέ παρόν πρίν γνωσθῆναι διαδιδράσκει τήν αἴσθησιν;»

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ θεώρησις τῆς ἐννοίας τοῦ χρόνου προσλαμβάνει τήν δέουσαν σημασίαν ἐν τῷ σωτηριῳδῇ μυστηρίῳ τῆς θείας φιλανθρωπίας, δηλονότι τῆς Ἑνσαρκώσεως καί Ἑνανθρωπήσεως ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Θεοτόκου, τοῦ Θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς καί τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Ἡ δέ Ἐκκλησία οὕσα τό θεανθρώπινον μυστικόν σῶμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία εἰσάγει ἐντός τοῦ κόσμου τήν ἐν Χριστῷ αἰωνιότητα καί συνεπεκτείνεται πρὸς αὐτήν. Ἐντός δέ τῆς λατρευτικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας ἔνθα ὁ χρόνος γίνεται καιρός, ἡ μνήμη τοῦ παρελθόντος γίνεται μνήμη ἐν Χριστῷ.

Διὰ τοῦτο καί ὁ σοφός Παῦλος ἐπικαλεῖται τόν Προφήτην Ἡσαΐαν (49, 8) λέγοντα: «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καί ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. Ἰδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας» (Β΄ Κορ. 6, 2).

Ὁ Μέγας Πατήρ καί φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας Βασίλειος, τοῦ ὁποίου ἡ ἐόρτιος μνήμη συνεορτάζεται μετὰ τῆς Δεσποτικῆς Ἑορτῆς τῆς κατὰ σάρκα Περιτομῆς τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, μᾶς καλεῖ κατὰ τήν σεπτὴν ταύτην τελετήν, τῆς πρὸς τιμὴν αὐτοῦ γινομένης, δηλονότι τῆς κοπῆς τῆς βασιλόπιττας, μιμούμενοι, τήν ζέσιν, τήν πίστιν καί τήν ταπείνωσιν αὐτοῦ, ἵνα ζητῶμεν πρῶτον τήν πνευματικὴν ἀναγέννησιν τῆς ψυχῆς ἡμῶν, τούτέστιν τήν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἀκούοντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου λέγοντος: «Διό ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ἡμῶν νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τήν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Α΄ Πέτρ. 1,13).

Τήν νῆψιν ταύτην καί τήν ἐν Χριστῷ θεώρησιν τοῦ χρόνου ἔχοντες κατὰ νοῦν καί ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ἡμῶν (Α΄ Πέτρ. 1, 13), δεηθῶμεν τοῦ οὐρανοφάντορος Ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ἵνα

πρεσβεύη Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ὑπέρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὑπέρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καί τῆς δοκιμαζομένης περιοχῆς ἡμῶν καί ὑπέρ τῆς παύσεως τῶν σχισμάτων τῶν Ἐκκλησιῶν.

Μετά δέ τοῦ ὑμνωδοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἶπωμεν: «Ὁ ἐν σοφίᾳ τά πάντα δημιουργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρός, καί τήν σύμπασαν κτίσιν, παντοδυνάμω σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καί φύλαττε τήν γεραράν Ἀγιοταφίτικὴν ἡμῶν Ἀδελφότητα, τό εὐσεβές χριστεπώνυμον ἡμῶν ποιμνιον καί τήν ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλήμ, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος». Ἀμήν.

Ἔτη πολλά καί εὐλογημένος ὁ Νέος Χρόνος”.

Ἀκολούθως ὁ Μακαριώτατος ἔκοψε τήν Βασιλόπιταν εὐχόμενος αἷσιον καί εὐτυχές τό Νέον Ἔτος 2019 καί διένειμε αὐτήν, ἐν ᾧ οἱ μαθηταί τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς ἔψαλλον τά Κάλαντα: «Ἐμεῖς ἡ νέα γεννεά τοῦ Παναγίου Τάφου...», «Ἀρχιμηνιά καί ἀρχιχρονιά...» κ.ἄ. καί ἐξῆλθον διὰ τά κάλαντα καί εἰς τούς Ἀγιοταφίτας Πατέρας εἰς τό Κεντρικόν Μοναστήριον καί εἰς τήν Ἑλληνικὴν Παροικίαν Ἱεροσολύμων.

